

Lawrence Durrell (1912-1990)

Seferis

Traducció: Miquel Àngel Llauger

Time quietly compiling us like sheaves
Turns round one day, beckons the special few,
With one bird singing somewhere in the leaves,
Someone like K. or somebody like you,
Free-falling target for the envious thrust,
So tilting into darkness go we must.

Thus the fading writer signing off
Sees in the vast perspectives of dispersal
His words float off like tine seeds,
Wind-borne or bird-distributed notes,
To the very end of loves without rehearsal,
The stinging image riper than his deeds.

Yours must have set out like ancient
Colonists, from Delos or from Rhodes,
To dare the sun-gods, found great entrepôts,
Naples or Rio, far from man's known abodes,
To confer the quaint Grecian script on other men;
A new Greek fire ignited by your pen.

How marvellous to have done it and then left
It in the lost property office of the loving mind,
The secret whisper those who listen find.
You show us all the way the great ones went,
In silences becalmed, so well they knew
That even to die is somehow to invent.

El temps sega i fa feixos amb nosaltres
i un dia es gira i amb la mà fa senyes,
mentre un ocell se sent entre les fulles,
als especials, a gent com K. o com tu,
que els envejosos volen estimbar,
i així marxem vinclats per dins la fosca.

L'escriptor que s'apaga i clou la carta
amb un adéu, veu un vast escampall
on floten els seus mots, llavors minúscules,
notes que porta el vent o du l'ocell
fins al final d'amors que no s'assagen,
més madur en la imatge que en els fets.

Els teus mots ja han partit, com els antics
colons, eixits de Delos o de Rodes,
per reptar déus solars i trobar ports
lluny dels de sempre, Nàpols o bé Rio,
per dur els mots grecs, vistosos, a altres homes.
Un grec nou que ha atiat la teva ploma.

Quin goig, fer això, i deixar-ho a l'oficina
per a objectes perduts dels cors que estimen,
un murmuri secret per als que escolten.
Ens mostres el camí que van fer els grans,
encalmats i en silenci, que sabien
que morir i tot és com inventar coses.

Lawrence Durrell. 1980. *Collected poems 1931-1974*, ed. James A. Brigham, Londres & Boston: Faber & Faber.